

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

SS. Petr. Paul. Andreas, Dionysia, MM, 15. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

mina, quæ sic excarnificatum felicem tamen beatumque ausa dicere digna Deo visa est, quæ non agones tantum illius, sed præmia etiam aspiceret. Annum conjugij alterum, vitæ decimum sextum agebat, quo propius miraculo fuit non trepidasse, cum bina palmarum cacumina ad terram ingenti depressa nisu cerneret, quæ à se invicem iterum discessura mediam distraherent. Alligari tamen se sustinuit, & lacerato corpore, integrum animum caelo intulit. VICTOR gladio cæsus eam secutus est: sic olim ad astra itum. Nunc coronæ vilius veneunt. Nullæ nos palmæ distrahunt; animum à mûdo avelle, Coronam spondeo, & Victorē appellabo. *Ex S. Pet. Dam.*

Mundo se extraneum homo reddat, ut Deo propensioris gratiæ largitate familiaris adhareat. Mundo mortuus vivat, à terrenis vexationibus se subtrahat, ut velut in sepulchro jam positus in solo Creatoris sui desiderio suaviter requiescat. S. Pet. Dam. op. 12. c. 32.

SS. PETR. PAUL. ANDREAS, DIONYSIA,
MM. 15. Maii.

ITerum triumphantem adolescentiam damus, Ine quis magnam virtutem annis metiatur. Imperante Decio, Lampfaci, in ipsâ turpitudinis patriâ, PETRVS adolescens adorare Venerem justus; ego illam, inquit, cujus vita perpetuum probrum fuit? quæ ex lupâ facta Dea est, neque aliâ gratiâ rempilis à vobis recepta est, quam quod omnium mortalium in verecundissimè peccârit? Hujus dicti libertatem PETRVS in rotâ jussus luere, omnibus contractis ossibus, nec vultum nec animum mutavit; donec gladio ejus patientia finita est. Troadem deinde properanti Proconsuli Nicomachus, audacior quàm fortior, suam in Christum fidem

fidem jactavit, sed sublimis abreptus tormēta non tulit, turpisq; transfuga, ejurato Christo, vix horulam supervixit, quā in rabiem actus commansam dentibus linguam cum infelici animā evomuit. Ejus casum miserata DIONYSIA, sedecim annos nata, illico ad quæstionē, deinde ad lupanar abripitur: sed eam ANDREAS & PAULVS adolescentes Christiani, & utroq; fortior cælestis genius multā circumfusus luce, à vi tutati sunt; illis postridie lapidum jactu obrutis, invidit DIONYSIA tam suavem sub hāc grandine mortem, inque mediam se procellam inferens, suosque amplexa servatores, popularis insanix reliquias exhaustit. Vixit tamen etiam cum detonuisset, & ultimum gladio spiritum impendit. Sed nimirum saxa & sanguinem loquimur: Beatuli nostri ire ad cælum viā lacteā, & calcare rosas volunt. *Ex Surio.*

Noli vita hujus felicitatem pravus hominibus invidere, sed condole: Imò quia ipsi non dolent, potius ingemisce: Qui nimirum velut bruta animalia ad macellum edendo properant, & ad gladium lasciviendo festinant. S. Pet. Dam. lib. 8. ep. 6.

S. D Y M P N A V. M. 15. Maii.

Nisi frontem unā cum oculis amisit improbus amor, erubescet ad infamiam facinoris, quod ipso auctore, sub annum sexcentimum gestum est. Regebat eo tempore Hibernos rex barbarus, nullā re nisi amore odioque filix nobilis. Viduatus conjuge filiam in thorum pellexit, eā quidem formā, cui comparari eo ævo nulla poterat, sed iis moribus, ut non modò incestos amores abominaretur; sed præter Deum nubere omnino nemini in animum induceret. Vim tamen verita ab infano